

พระราชบัญญัติ

แก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา

พุทธศักราช ๒๔๗๗

นริศรานุวัดติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เป็นการสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๑๕

เล่ม ๕๑ หน้า ๔๓๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒ กันยายน ๒๔๗๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๑๕ ว่าด้วยการห้ามทำนานั้นเสีย

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๑๕ มาตรา ๑๓ มีความว่า เมื่อเทศาภิบาลได้รับอนุญาตของเสนาบดีแล้ว ให้มีอำนาจที่จะกำหนดวันให้ตั้งมือเก็บเงินค่านาตำบลใดเมื่อใด และจะ

ให้ผู้ที่จะต้องเสียเงินค่านา ไปเสียเงินแก่เจ้าพนักงานที่ใด ผู้ซึ่งจะต้องเสียเงินค่านาต้องนำเงินไปเสีย ตามจำนวนหน้าที่แต่ตามเวลาที่ใดกำหนดนั้น ถ้าไม่นำเงินไปเสียตามกำหนด ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเกาะกุมมาบังคับให้เสียเงิน เมื่อถึงต้องเกาะกุมให้เจ้าพนักงานมีอำนาจ ที่จะเรียกค่าเกาะอีกครั้งตะบาท ๑ นอกจากค่านาที่จะต้องเสีย

ถ้าผู้ใดจะต้องเสียค่านาตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่เสียเงินค่านาด้วยประการใด ๆ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจ ที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้ ๓ อย่างนี้ เพื่อให้ได้ผลประโยชน์แผ่นดิน คือ

ข้อ ๑ ห้ามมิให้ทำนา ในที่ซึ่งเงินค่านาค้างจนกว่าจะได้เงินค่านา หรือ